

- בערב מועצת המדינה.

6.7.48

בא אצלי דר אלטמן. הצוהר לא מעוניין במאחרת של אצל. יש לתקן שלטון הממשלה ולקיים אופוזיציה דימוקרטית. אולם הממשלה צריכה לדעת שבהכנה אפשר להשיג יותר מאשר ככוח. צוהר ואצל לא זהים. על אצל לקבל מרות הרוב, אבל דרוש שלטון ולא השתלטות. המעצרים מנהילים המרירות ויש לשחרר העצורים, למה להפוך חלל קוק למרטייר?

אם חוקם ועדה רחבה בירושלים יש לתת נציגות לרוויז. בענין המנגנון לא חשינו עדיין כלום, סגל הוא איש הנשר והגיש רשימת מועמדים, אבל הודיעו לו שמקריב הסוכנות, הוח"ל והממשלה קודמים. - דורש גם מקום בנשיאות מועצת המדינה (במקום 3 סגנים סציע 4).

עניתי שבענין אצל חסברתי עמדת הממשלה במועצה. עכשיו מספיק בדבר שר הפנים, ואני תמים דעה אתו. אם המרות תסודר ישוחררו הנעצרים. לא אוכל להרשות לו לראות חלל קוק. - אם תחיה ועדה רחבה בירושלים - מניעה להם נציגות. במנגנון אני מספיק. אם אשאל על סגנות בנשיאות המועצה - אתן תשובה חיובית.

- בא קולודני, עבודת הסוכנות בירושלים היא בלתי אפשרית.
במצב מלחמה לא יתכנו קשרים עם התנועה כח"ל (דובקין) ועם
הנוער (קולודני) בירושלים. יש להעביר המחלקות האלו לת"א -
בחנאי שתהיה בירושלים "כתובת" מתאימה. הוא קובע שבירושלים יש
פניקה, דרושה רשות מוטמכת, מבקש לקבוע בצבא קצין קשר עם
צליה נוער. יש לו 13,000 נוער וילדים, מהם 60% כגיל 15-18.
דורש חקירה על עדיבת ניצנים, אנשי סט"ט משמיצים מתישכי ניצנים.

11.7.48, יום א', ד' תמוז

רק היום יכולתי לשוב למשרד. מאמץ ממושך למעלה משש
חדשים כלי הפסקה של יום סנוחה אחר נחן סוף סוף אותותיו.

בינתים נסתיימה הפוגה ונכנסנו, כפי שהיה אפשר לראות
מראש לשלב מכריע. לפי שעה, היו לנו נצחונות (קלים אבל חשובים)
בחזית העיקרית - לוד רמלה. שתי הערים מוקפות מכל עבריהם.
בזהרים נפוצה שמועה שרמלה נפלה - אבל זו הייתה הרחור-לב.

בבית גבלה נתקלנו בחתנגדות עזה ועדיין קשה לדעת כמה
ומתי מערכה זו תגמר.

יבאל עורר השאלה מה נעשה לאחר נפילת לוד רמלה, הנשלח
את הכוח הפועל בחזית זו - לקראת רמאלה ירושלים, לקראת בית
גוברין או לדרום?